

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. К., 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., П. СЪСТАВ, в закрито заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ал. Александров

Членове: Мария К. Дановска
Кирил М. Димов

като разгледа докладваното от Кирил М. Димов Въззивно гражданско дело № 20225100500042 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 437, ал. 1 от ГПК.

Постъпила е жалба от „Б.“ АД гр. С., чрез представител по пълномощие, в качеството му на длъжник по изпълнително дело № 20228120400018 по описа на ЧСИ, против отказ на ЧСИ да намали размера на претендираните разноси за адвокатско възнаграждение, обективизиран в констативен протокол с изх. № 41112/21.01.2022 г., с който се оставя без уважение молба – възражение на жалбоподателя относно размера на приетото като разноси по делото адвокатско възнаграждение. Длъжникът твърди, че въпреки усилията му да плати доброволно разноските, за които бил осъден, чрез превеждане на сумата от 1 225 лева по откритата на 17.01.2022 г. специална депозитна сметка с титуляр вискателят А.Х. П., на 18.01.2022 г. получил покана за доброволно изпълнение с приложен изпълнителен лист от 14.01.2022 г. по гр. д. № 422/2021 г. по описа на Районен съд – К. за сумата в общ размер от 2 166.40 лева, от която: 1 225 лева – неолихвяема сума, 142 лева – разноси по изпълнителното дело, такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ в размер на 199.20 лева с ДДС и сума от 600 лева, представляваща дължимо адвокатско възнаграждение. Длъжникът изтъква също, че на 01.02.2022 г. в срока за доброволно изпълнение, платил по сметка на ЧСИ задължението си в посочения в поканата общ размер. Поради извършеното плащане твърди, че

упълномощеният от взыскателя адвокат не предприел освен образуване на изпълнителното дело други действия, не извършил изпълнителни действия срещу длъжника и не осъществил процесуално представителство на взыскателя във връзка с поддържане на висящността на изпълнителния процес. Жалбодателят изтъква, че съдебната практика, вкл. и тази на КОС приемала, че при извършено плащане в срока за доброволно изпълнение, липсва основание за плащане на възнаграждение за водене на изпълнителното производство, което правело обосновано искането му за намаляване на адвокатското възнаграждение, търсено от взыскателя само до размера, дължим за образуване на изпълнителното производство. Моли да бъде изменен размерът на разноските от 600 лева за адвокатско възнаграждение, посочен в поканата за доброволно изпълнение по изпълнително дело № 20228120400018 по описа на ЧСИ, като този размер бъде редуциран на 200 лева, респ. да бъде намалена и дължимата се такса по т. 26 от ТТРЧСИ, съобразно намаления адвокатски хонорар. Жалбодателят претендира и присъждане на направените в това производство разноски под формата на платена ДТ и юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК е подадено възражение от взыскателя А.Х. П., чрез представителя му по пълномощие, в което се излагат съображения за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на разноски в настоящото производство, за които представя и списък по чл. 80 от ГПК.

Частният съдебен изпълнител с рег. № * е изложил мотиви, съгласно разпоредбата на чл.436, ал.3 от ГПК, в които излага съображения за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени обстоятелствата по делото, прие за установено следното:

От приложеното копие на изпълнително дело № 20228120400018 по описа на ЧСИ с рег. № * се установява, че същото е било образувано по молба на взыскателя А.Х. П., подадена от представителя му по пълномощие на 14.01.2022 г., въз основа на приложен към молбата изпълнителен лист от 14.01.2022 г. на Районен съд – К., издаден срещу жалбоподателя по настоящото дело „Б.“ АД гр. С., който е осъден да заплати на А.Х. П. сумата от 1 225 лева, представляваща разноски по делото, от които 625 лева за първа

инстанция и 600 лева за въззивна инстанция. С молбата са посочени способи за принудително събиране на вземането. Към молбата за образуване на изпълнително дело е приложено пълномощно и договор за правна защита и съдействие, видно от който между вискателя и негония пълномощник адв. Н.М. от АК – К. е било договорено и заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева с ДДС за образуване и защита по изпълнителното дело.

С разпореждане от 17.01.2022 г. ЧСИ е приел като разноси по делото предявения адвокатски хонорар в размер на 600 лева.

С молба вх. № *413/17.01.2022 г. вискателят А.Х. П., чрез представителя си по пълномощие, е поискал за удовлетворяване на вземането й по изпълнителното дело да бъде извършена проверка в КАТ и наложен запор на МПС, собственост на длъжника, както и да бъде вписана възбрана в Агенцията по вписванията на недвижим имот, собственост на длъжника, находящ се в гр. К., ул. „О.“ № *, след което да бъде извършен опис, оценка и публична продан на същия.

С молба вх. № *666/18.01.2022 г. вискателят А.Х. П., чрез представителя си по пълномощие, е поискал да бъде наложен запор на вземане на длъжника „Б.“ АД гр. С. по изп. дело № */2022 г. по описа на същия ЧСИ.

От находящото се по изпълнителното дело запорно съобщение изх. № 3824 от 20.01.22 г. се установява, че ЧСИ е уведомил на 21.01.22 г. длъжника, че налага запор върху всичките му вземания по изпълнително дело № 20228120400001.

На 18.01.2022 г. „Б.“ АД гр. С. е подала молба до ЧСИ, с която го уведомява, че ако има образувано изпълнително дело срещу нея от вискателя А.Х. П., по влезли в сила решение № 260234 от 04.08.21 г. по гр.д. № 422/2021 г. по описа на РС – К. и решение № 4 от 11.01.22 г. по в.гр.д. № *80/2021 г. по описа на ОС-К., Б. е открила специална депозитна сметка с титуляр вискателя, по която доброволно, преди получаване на покана за това, е превела присъдената на последната сума в размер на 1225 лева. На същата дата – 18.01.2022 г., е връчена на длъжника „Б.“ АД покана за доброволно изпълнение, с която последният е поканен да заплати дължимите по изпълнително дело № 20228120400018 суми, в това число: 1 225 лева

неолихвяема сума по изпълнителния лист, 142.20 лева разноски по изпълнителното дело, такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ с включен ДДС в размер на 199.20 лева, както и 600 лева, представляващи адвокатско възнаграждение за образуване и водене на изпълнително дело. Посочено е, че общото задължение по изпълнителното дело към 18.01.2022 г. е в размер на 2 166.40 лева.

С молба - възражение вх. № *727/18.01.2022 г. длъжникът „Б.“ АД (жалбоподател в настоящото производство) е направил възражение за прекомерност на заплатеното от вискателя адвокатско възнаграждение и е поискал намаляването му на 200 лева за образуване на делото или алтернативно – същият да бъде намален до минималния размер, съгласно Наредба № * за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По така депозираната молба, вискателят, чрез своя представител по пълномощие, е представил писмени възражения, в които е изложила съображения за недопустимост и неоснователност на искането.

С констативен протокол изх. № 4 112/21.01.2022 г., ЧСИ е оставил без уважение молбата – възражение на длъжника за намаляване на адвокатския хонорар.

По образуваното изпълнително дело е постъпило и становище вх. № 3090/26.01.2022 г. на адв. Н.М., в качеството му на процесуален представител на вискателя, с което е заявил, че не признава за надлежно извършеното по специалната депозитна сметка с титуляр вискателката плащане на сума от 1 225 лева, като неизвършено по реда на чл.455, ал.1 от ГПК по сметката на ЧСИ.

От приложено към изпълнителното дело извлечение за периода от 17.01.2022 г. до 18.01.2022 г., се установява, че длъжникът „Б.“ АД е открила депозити с титуляр вискателя А.Х. П. за дължими думи по гр.д. № 422/2021 г. на РС – К. в общ размер на 1225 лв., от които 625 лв. разноски и 600 лв. адвокатско възнаграждение.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът прие следното:

Въпросът за разноските, вкл. и тези по изпълнението, е регламентиран от общите правила на ГПК, като разпоредбата на чл.78, ал.5 от ГПК е приложима, както в исковото, така и в изпълнителното производство. В този

смисъл всяко възражение срещу размера на търсено от съответната страна адвокатско възнаграждение следва да се реализира и в изпълнителното производство по реда и при условията на чл.78, ал.5 от ГПК, т.е. по искане на страната пред органа, пред който е висящо съответното производство, в случая пред ЧСИ. Срокът, до който длъжникът може да иска намаляване на адвокатското възнаграждение поради прекомерност е до приключване на изпълнителното производство. С оглед на изложеното, жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице, имащо право на обжалване.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 10, т. 1 от Наредба № * от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредбата), адвокатското възнаграждение за образуване на изпълнително дело е в размер на 200 лева. А съгласно т.2 на цитирания член, възнаграждението за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания е в размер на 1/2 от съответните възнаграждения, посочени в чл. 7, ал. 2. В тази връзка, неоснователен е довода на жалбоподателя, че платеното от вискателя адвокатско възнаграждение следва да бъде редуцирано до размера от 200 лева, дължим на основание чл. 10, т. 1 от Наредбата. В случая се установява, че преди връчване на ПДИ вискателят, действащ чрез представителя си по пълномощие, е поискал с две молби предприемане на конкретни изпълнителни действия по така образуваното вече изпълнително дело с цел удовлетворяване на паричното й вземане. Установява се също, че въз основа на изрично направеното искане е наложен заповор върху всички вземания на длъжника „Б.“ АД по изпълнително дело № 20228120400001. Или, от гореизложеното се установи, че плащането от длъжника, в срока за доброволно изпълнение, на дължимите по изпълнителното дело суми в пълния им размер, е извършено след реализирани от пълномощника на вискателя действия – подаване на молби с посочени конкретни изпълнителни способи, както и писмено възражение срещу ненадлежно извършеното от длъжника плащане по служебно открита депозитна сметка, и наложен вследствие на молбата на вискателя заповор върху вземания на длъжника по друго изпълнително дело. Ето защо, довода за намаляване на адвокатското възнаграждение до размера от 200 лева, дължим на основание чл.10, т.1 от Наредбата, е неоснователен, а цитираната практика, вкл. и тази

формирана от Окръжен съд - К., е неприложима в случая.

От друга страна, длъжник по изпълнителното дело е лицензирана банкова институция, с клонове в много населени места и с публични сметки, която извършва дейност под надзора на БНБ. В тази връзка, установи се, че след получаване на поканата за доброволно изпълнение длъжникът е заплатил посочената в същата сума в пълен размер. Предвид изложените обстоятелства, съдът намира, че в случая не е налице фактическа и правна сложност на делото, поради което възнаграждение за адвокат в размер над минималния такъв, установен в Наредба № * от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е прекомерно. Във връзка с гореизложеното, предвид материалния интерес (1 225 лева, представляващи дължимата по изпълнителния лист сума) и разпоредбите на чл.10, т.1 и т.2 от Наредба № * от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният размер на дължимото адвокатско възнаграждение в случая е в размер на 357.88 лева или 429.45 лева с ДДС, от които 200 лева (240 лева с ДДС) за образуване на изпълнителното дело (чл. 10, т. 1 от Наредбата) и 157.88 лева (189.45 лева с ДДС) за процесуално представителство, защита и съдействие по изпълнителното дело (чл. 10, т. 2 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата). Поради изложеното, следва да се отмени отказа на частния съдебен изпълнител да намали размера на претендираните разноси за адвокатско възнаграждение, обективизиран в констативен протокол от 21.01.2022 г., с който се оставя без уважение възражението на жалбоподателя относно размера на приетото като разноси по делото адвокатско възнаграждение, като дължимото на вискателя адвокатско възнаграждение следва да бъде намалено от 600 лева с ДДС на 429.45 лева с ДДС. Следва да се посочи, че дължимостта на ДДС в производството се установява от приложеното от процесуалния представител на вискателя удостоверение за регистрация по ЗДДС от 30.05.2016 г. на НАП.

Приетото по - горе обуславя и частична редукция на размера на таксата по т. 26 от Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ. Ето защо, следва да се отмени и размера на определената от ЧСИ към датата на изготвяне на поканата за доброволно изпълнение такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ от 199.20 лева, като същата следва да бъде определена от ЧСИ в новия дължим размер.

При този изход на делото, а именно – частична основателност на жалбата, респективно - частична неоснователност, разноси не следва да се присъждат, а същите следва да бъдат понесени от всяка от страните. По отношение направеното от жалбодателя искане за спиране на производството съдът намира същото поначало за неоснователно. Това е така, защото с депозираната жалба не се атакуват изпълнителни действия, които да влияят на развитието на изпълнителното производство, чието незаконосъобразно извършване да обосновава исканото спиране, а се атакуват действията на ЧСИ само относно размера на адвокатското възнаграждение на взыскателя.

Водим от изложеното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказа на частен съдебен изпълнител с рег. № *, с район на действие - Окръжен съд К., по изпълнително дело № 20228120400018, обективиран в констативен протокол с изх. № 4112/21.01.2022 г. с който се оставя без уважение молбата на „Б.“ АД гр. С., с вх. № *727/18.01.2022 г., за намаляване на размера на приетото като разноси по делото адвокатско възнаграждение, вместо което постановява:

НАМАЛЯВА размера на дължимия адвокатски хонорар, съгласно договор за правна защита и съдействие от 14.01.2022 г., сключен между адв. Н.В. М. от АК – К. и взыскателя А.Х. П., с ЕГН *****, по изпълнително дело № 20228120400018, от 600 лева с ДДС на 429.45 лева с ДДС.

ОТМЕНЯ размера на определената от ЧСИ Р.С. с рег. № * на КЧСИ по изпълнително дело № 20228120400018, към датата на изготвяне на поканата за доброволно изпълнение, такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ от 199.20 лв. с ДДС.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____